31971L0086

L 36/14 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1971 2 13

TARYBOS DIREKTYVA
1971 m. vasario 1 d.
dėl pagrindinių nuostatų, taikomų trumpalaikių sandorių (politinių rizikos veiksnių) su viešaisiais ar privačiais pirkėjais garantijoms, derinimo

(71/86/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi eksporto kreditavimas turi didelę reikšmę tarptautinei prekybai ir yra svarbus prekybos politikos instrumentas;

kadangi valstybėse narėse galiojančios skirtingos eksporto kredito draudimo sistemos gali iškreipti konkurenciją tarp Bendrijos įmonių, veikiančių trečiųjų šalių rinkose;

kadangi skirtingų eksporto kredito draudimo sistemų suderinimas galėtų palengvinti įvairių valstybių narių įmonių bendradarbiavimą;

kadangi tokio suderinimo, atsižvelgiant į skirtingus sandorių tipus, galima pasiekti arba bendros politikos priemonėmis, arba pasitelkiant bendras nuostatas, susijusias su veiksniais, kurie yra esminiai konkurencijai;

kadangi apskritai šiuo metu trumpalaikių sandorių srityje garantuotų sandorių procentinė dalis yra mažesnė negu vidutinio laikotarpio sandorių srityje;

kadangi, be to, tai tokia sfera, kurioje veikia privačios kredito draudimo kompanijos, ir kadangi dėl to yra tikslinga derinimo procese apsiriboti vien politiniais rizikos veiksniais;

kadangi dėl to yra tikslinga atsisakyti idėjos kurti bendrą politiką ir derinimo procese apsiriboti veiksniais, kurie yra esminiais konkurencijai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Vadovaujantis 1970 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvų 70/509/EEB ir 70/510/EEB [1] D priedo nuostatomis, valstybės narės priima tokius įstatymus ir kitus teisės aktus, kurių gali prireikti įgyvendinant suderintas nuostatas dėl trumpalaikių sandorių, pateiktas šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kredito draudimo organizacijos, garantuojančios valstybės sąskaita arba su jos parama, apdraustų sandorius, esančius suderintų nuostatų taikymo srityje, šiose nuostatose nustatytomis sąlygomis ir pagal Tarybos priimtas specialias taisykles.

[1] OL L 254, 1970 10 23, p. 1 ir 26.

3 straipsnis

1. Nepriklausomai nuo pasirinkto draudimo poliso tipo, suderintos nuostatos taikomos sandoriams, kurie:

— susiję arba su mažesnio negu dvidešimt keturių mėnesių laikotarpio kredito rizika, arba su kredito ir garantuotos gamybos rizika, kai kaupiamasis laikotarpis yra mažesnis negu dvidešimt keturi mėnesiai; tačiau gamybos rizikos atveju laikotarpis turi būti mažesnis negu dvylika mėnesių,

— sudaryti su viešuoju pirkėju arba su privačiu pirkėju,

— kredituojami tiekėjo.

2. Šia direktyva suderintos nuostatos liečia tik politiniais rizikos veiksniais pagrįstas garantijas.

3. Taikomi „viešojo pirkėjo“ ir „privataus pirkėjo“ sąvokų apibrėžimai, naudojami atitinkamai Direktyvos 70/509/EEB 3 straipsnyje ir Direktyvos 70/510/EEB 4 straipsnyje.

4 straipsnis

Iškilus problemai dėl įprasto šios direktyvos taikymo, Komisija gali kreiptis į Eksporto kredito operacijų draudimo patariamąjį komitetą, įsteigtą Direktyvos 70/509/EEB 4 straipsniu.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1971 m. vasario 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. SCHUMANN

PRIEDAS

SUDERINTOS NUOSTATOS, TAIKOMOS TRUMPALAIKIŲ SANDORIŲ (POLITINIŲ RIZIKOS VEIKSNIŲ) SU VIEŠAISIAIS AR PRIVAČIAIS PIRKĖJAIS GARANTIJOMS

1 straipsnis

Kredito rizikos sąvokos apibrėžimas

Sąvokos apibrėžime, kuris bus naudojamas draudimo polisuose, negali būti numatomas trumpesnis nei šešių mėnesių laikotarpis ieškiniui pateikti.

2 straipsnis

Atvejų, sukeliančių nuostolius, sąrašas

Pagrindinį sąrašą sudaro atvejai nuo C iki H imtinai, kaip pateikta Bendros politikos dėl vidutinių ir ilgalaikių sandorių su viešais ir privačiais pirkėjais 3 straipsnyje, o kalbant apie viešuosius pirkėjus, prisideda ir Bendros politikos dėl vidutinių ir ilgalaikių sandorių su viešais pirkėjais 3 straipsnyje nurodytas atvejis.

Tačiau pagrindinį sąrašą gali pakeisti kredito draudimo organizacija, su sąlyga, kad toks pakeitimas neišplečia draudimo apsaugos ribų, apibrėžtų aukščiau minimame sąraše.

3 straipsnis

Garantijos apimtis

Garantija taikoma apdraustajam paskolintai sumai ir palūkanoms, išskyrus delspinigius, baudas ir nuostolius, kuriuos turi atlyginti skolininkas.

4 straipsnis

Garantijos dalis

Apdraustasis pats lieka išimtinai savo sąskaita atsakingas už skolos dalį, dėl kurios kredito draudimo organizacija negarantuoja.

5 straipsnis

Pagrindiniai žalos atlyginimo užtikrinimo principai

Turi būti laikomasi šių principų:

a) turi būti reikalaujama, kad apdraustasis garantija užtikrinamo sandorio sudarymo bei vykdymo atžvilgiu elgtųsi laikydamasis pagrįsto ir įprasto atidumo, profesionalumo bei apdairumo principų; šis reikalavimas taip pat taikomas jo agentams, kontrahentams ir subrangovams;

b) apdraustasis yra atsakingas už leidimų gavimą ir juridinių formalumų įvykdymą (įskaitant tuos, kurie privalomi skolininkui iki sutarties įsigaliojimo);

c) negaliojančios skolos neužtikrinamos.

6 straipsnis

Bendrieji principai, taikomi gautų mokėjimų ir pajamų, gautų iš vertybinių popierių realizavimo, paskirstymui

Polisuose pateikiamos paskirstymo taisyklės, kurios užtikrina, kad bet kokie mokėjimai ar įplaukos, gautos apdraustojo, nebus paskirstytos dengti negarantuotoms skoloms, teikiant pirmenybę garantuotoms.

7 straipsnis

Bendrieji padengimo principai

Polisuose laikomasi principo, kad už padengimą atsakinga ir kredito draudimo organizacija, ir apdraustasis.